

ud, have vi i Udvalget om dette overordnede Sundhedsraad ment, at vi ikke bør forlene det nuværende kongelige Sundhedskollegium med større Midler, end det allerede har, for at det ikke derigennem skal blive vanskelige for os at faa en gunstigere Ordning paa dette Omraade. Dette er Grunden til, at vi have nægtet de 1.600 Kr. Der er virkelig ingen, der kan have noget imod, at Sundhedskollegiet overtager eller beholder Bearbejdelsen af denne Statistiske saa lidt som imod, at vi, da vi tilhøre de civiliserede Stater, tilstille Udlandet, hvor fra vi vel ogsaa modtage de samme lægevidenskabelige Meddelelser, Eksemplarer af denne Statistik, vi kunne jo ikke have noget imod, at vort Land yder Genhøflighed paa den Maade. Nej, Pointet er, at vi ikke ville give flere Benge til det kongelige Sundhedskollegium, end vi nu gøre, inden vi faa hele dette Forhold ordnet. Derfor er det, jeg fraraader at bevilge de 500 Kr. Der kan aldrig være Tale om, at Statistikken stanfer, naar vi ikke bevilge dem, thi jeg forstaar ikke Motiverne rettere, end at det Forhold er allerede behandlet den 1ste Januar 1890. Hvis ærede Medlemmer her i Tinget — og det tror jeg gælder Tingets store Flertal — havde haft Vejlighed til at sidde i Udvalget om det overordnede Sundhedsraad, hvor deres Repræsentanter i alt Fald deres store Flertal, ere enige med mig i min Opfattelse, saa vilde de ogsaa være enige med mig, at her ingen Grund er til yderligere at forlene det kongelige Sundhedskollegium med 500 Kr. Derfor maa jeg fastholde, at der er god Mening i at vi nægte disse 500 Kr., da Ministeren jo aldrig ved at faa dem kan faa det, han ønsker med de 1.600 Kr. nemlig Eksemplarer til Udlandet af særlig kostbart Format og Udtyrelse, medens paa den anden Side vi ikke bør foretage noget her, som kan være til Hindre, naar vi komme til Ordningen af det overordnede Sundhedsraad og hele vort Medicinalvæsen her i dette Land. Jeg vil altsaa haabe, at den ærede Ordfører og jeg, da vi virkelig ere enige i Realiteten, saa vidt jeg har forstaaet hans Udtalelser baade i Finansudvalget og her i Dag, ogsaa kunne blive enige om at holde Stillingen, saa at vi ikke foregribe noget paa det Omraade, da vi meget ønske en anden Ordning af vort hele Medicinalvæsen.

Ordføreren (Tutein): Til det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønloffe) ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at Tillægsbevillingsloven, hvis de Endringsforslag, som Finansudvalgets

Flertal har stillet, blive vedtagne, ikke, som det ærede Medlem siger, kommer til at staa i Forbindelse med nogen provisorisk Finanslov. Paa ingen mulig Maade; den bliver en aldeles selvstændig Bevillingslov, og det stemmer i øvrigt ogsaa med Grundlovens Udtalelser om Tillægsbevillingslove, at den er en selvstændig Bevilling. Men naar jeg saa har gjort den Rettlelse, vil jeg ogsaa standse overfor den ærede Medlem, idet jeg ikke vil fortsætte eller gentage en her ofte ført Diskussion om, hvorvidt vi skulle bevilge en Finanslov eller ikke.

Korsgaard: Jeg vil blot sige til den ærede Ordfører, at den Forklaring, han her gav af Tillægsbevillingsloven, var lovlig formalistisk. Selv om de Konti, der staa her paa Tillægsbevillingsloven, ikke ere særlig knyttede til Konti paa den provisoriske Finanslov, saa er det dog aldeles utvivlsomt, at det er Supplementet til Aarets Finanshusholdning, som den høje Regering ellers fører uden Bevilling. Jeg tror, at i Realiteten har det ærede Medlem fra Grenaa (Bønloffe) Ret i, hvad ogsaa jeg tidligere har bemærket, at dette her maa betragtes som et Tillæg til den provisoriske Finanslov, som det høje Ministerium har levet paa i en Række af Aar. Dette er Realiteten, om end den højtærede Ordfører efter en stærkt formalistisk Forklaring kan have formelt Ret.

Ordføreren (Tutein): Det ærede Medlem siger, at jeg har formelt Ret, mere forlanger jeg ikke. Det er alt, hvad jeg behøver. Hvis dette Tillægsbevillingslovsforslag efter som jeg formoder, at være blevet ændret her i Tinget, bliver vedtaget her og gaar over i Landstinget og der gennemgaar sine tre Behandlinger uden at blive ændret og bliver stadfæstet af Kongen, saa er det formelt en Lov, det er en selvstændig Lov, som ikke staa i nogen andre Forbindelse med en provisorisk Finanslov. Alle de Bevillinger, som staa her, ere selvstændige Bevillinger.

Korsgaard: Naar den ærede Ordfører og jeg skulle knække Nodder sammen, og det ærede Medlem vil nøjes med Skalterne, og jeg maa beholde Kærnerne, hvilket jeg anser for det reelle ved Nodder, vil jeg ikke have noget imod at knække Nodder med den ærede Ordfører.

Tanber: Det er den formelle Side af Sagen, som ved alle den slags Ting er det afgørende. Thi det er det konstitutionelle Spørgsmaal, hvilket jo er et formelt